

61976J0020

HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 16 FEBRUARIE 1977*

Schöttle & Söhne OHG
împotriva
Finanzamt Freudenstadt

**(cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare,
formulată de Finanzgericht Baden – Württemberg)**

Cauza 20-76

În Cauza 20-76,

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de către Finanzgericht Baden – Württemberg, Außensenate Stuttgart, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe, între

SCHÖTTLE & SÖHNE OHG, Oberkollwangen,

și

FINANZAMT FREUDENSTADT,

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolului 95 din Tratatul CEE,

CURTEA,

compusă din domnii H. Kutscher, președinte, P. Pescatore, președinte de cameră, J. Mertens de Wilmars, M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart, A. O’Keeffe și A. Touffait, judecători,

avocat general: domnul F. Capotorti

grefier: domnul A. Van Houtte

pronunță prezenta

Hotărâre

În drept,

---

* Limba de procedură: germana.

1 Întrucât, prin ordonanța din 17 decembrie 1975, primită la Curte la 23 februarie 1976, Finanzgericht Baden – Württemberg a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, câteva întrebări referitoare la interpretarea articolului 95 alineat (1) din tratat, care interzice statelor membre să aplice „direct sau indirect produselor altor state membre impozite interne ... mai mari decât cele care se aplică... produselor naționale similare”;

2 Aceste întrebări au fost adresate în cadrul unui litigiu între un importator german de pietriș de pe teritoriul francez și Finanzamt Freudenstadt, care pune în discuție compatibilitatea taxei germane pentru transportul rutier al mărfurilor cu articolul 95 alineatul (1) din tratat, întrucât importatorul a trebuit să plătească o taxă pentru transporturi perfect comparabile în ceea ce privește mărfurile de origine franceză, dar a putut să efectueze transportul fără să plătească taxa pentru mărfurile naționale;

3 Este necesar să fie amintite caracteristicile esențiale ale legii germane privind transportul rutier de mărfuri;

Reglementarea națională

4 Întrucât taxa în cauză făcea parte dintr-un ansamblu de măsuri adoptate în 1968 pentru a asigura coordonarea diferitelor mijloace de transport;

în acest context taxa privind transportul rutier de mărfuri avea drept scop orientarea transportului la mare distanță spre utilizarea căii ferate și a căii navigabile interne;

în consecință, transportul de mărfuri pe distanță mică, care nu poate fi în mod rezonabil deturnat de la utilizarea drumurilor, a fost exceptat de la plata acestei taxe;

5 în acest scop, legea în cauză se referă la definițiile noțiunilor de transport la mare distanță și transport la mică distanță, prevăzute în legea germană privind transportul rutier de mărfuri, „Güterkraftverkehrsgesetz” (Bundesgesetzblatt 1952 I p. 697);

rezultă din alineatul (2) al acestei legi că transportul pe distanță mică este orice transport de mărfuri cu autovehiculul contra cost sau pe baza unei chirii în limitele unui oraș sau comună sau al unei zone „locale”;

zona locală reprezintă teritoriul cuprins în limita unei raze de cincizeci de kilometri, calculat în linie dreaptă din centrul orașului sau satului din care provine camionul și include teritoriul orașului sau comunei al cărei centru se află în interiorul acestui perimetru;

în cazul în care un oraș sau o comună are mai multe centre, zona locală include teritoriul cuprins în limita unei raze de cincizeci de kilometri care pornește din fiecare astfel de centru, de unde rezultă că teritoriile zonelor locale pot varia ca dimensiune;

6 un autovehicul înmatriculat în străinătate este considerat ca având locul de origine în orașul sau comuna de frontieră care se intersectează cu frontiera germană (alineatul (6) litera (b) din

„Güterkraftverkehrsgesetz”, astfel cum a fost modificat prin „Viertes Gesetz zur Änderung des Güterkraftverkehrsgesetz”, Bundesgesetzblatt I p. 1157);

7 un transport de mărfuri la mare distanță înseamnă orice transport de mărfuri cu autovehicule în exteriorul zonei locale, sau care iese din interiorul unei zone locale;

8 trebuie subliniat că impozitul se calculează în funcție de greutatea mărfurilor și distanța parcursă, în timp ce, în cazul transportului pe cont propriu, nivelul taxei este progresiv;

9 întrucât legea în cauză prevede că transportul de mărfuri la mare distanță, precum și transportul internațional pe distanță mică fac obiectul taxei în cauză;

întrucât, dimpotrivă, transporturile internaționale care au ca punct de plecare sau destinație zona locală a unui oraș sau comună de frontieră sunt scutite de taxă;

întrucât tratamentul aplicat transportului internațional este identic celui aplicat transportului intern prin intermediul unui camion al cărui punct de plecare este un oraș sau un sat de frontieră;

10 întrucât din elementele aflate la dosar rezultă că perceperea taxei pentru transportul internațional pe distanță mică poate, în anumite circumstanțe clar precizate, să creeze un obstacol în fața comerțului intracomunitar prin faptul că, în cazul unui transport efectuat de către un camion național în zona locală, taxa era percepută numai la trecerea frontierei germane;

Cu privire la prima întrebare

11 Întrucât prin prima întrebare dorește să se afle dacă

„o taxă percepută pentru transporturile rutiere de mărfuri în funcție de distanța parcursă pe teritoriul național constituie un impozit pe produse în sensul articolului 95 din Tratatul CEE?”

12 întrucât articolul 95 alineatul (1) prevede că niciun stat membru nu poate să aplice direct sau indirect produselor altor state membre impozite interne mai mari decât cele care se aplică direct sau indirect produselor naționale similare;

articolul 95 are ca obiect înlăturarea restricțiilor ascunse privind libera circulație a mărfurilor care pot rezulta din prevederile fiscale ale unui stat membru;

13 ținând seama de regimul general și de obiectivele dispoziției mai sus menționate, noțiunea de impozit pe un produs trebuie să fie interpretată într-un sens mai larg;

14 astfel de restricții pot rezulta dintr-o taxă care, în realitate, compensează taxele care sunt percepute pentru activitatea întreprinderii și nu pentru produsele ca atare;

această problemă nu se ridică atunci când produsul național și produsul importat fac simultan obiectul aceleiași impuneri în funcție de o anumită activitate, de exemplu utilizarea căilor de transport naționale;

15 cu toate acestea, o asemenea taxă, care produce un efect imediat asupra costului produsului național și al celui importat, trebuie aplicată, în temeiul articolului 95, într-un mod nediscriminatoriu asupra produselor importate;

16 este necesar, prin urmare, să se răspundă instanței naționale că prin impunerea „care se aplică indirect produselor” în sensul articolului 95 din Tratatul CEE trebuie înțeleasă, de asemenea, și o taxă care este percepută pentru transporturile rutiere internaționale de mărfuri, în funcție de distanța parcursă pe teritoriul național și de greutatea mărfurilor în cauză;

Cu privire la a doua, a treia și a patra întrebare

17 Întrucât prin a doua, a treia și a patra întrebare Curtea este solicitată să interpreteze interdicția de a aplica produselor altor state o impunere superioară celei aplicate produselor naționale, având în vedere faptul că:

1. posibilitatea de a diferenția tratamentul produsului importat nu poate în niciun caz să se efectueze decât în cazul în care produsul est livrat într-o zonă teritorială de aproximativ 50 kilometri, care se întinde paralel cu frontiera, la o distanță de 50 de kilometri de aceasta;
2. taxa în cauză se aplică, în același mod, nu numai transporturilor de produse de origine străină pe teritoriul național, ci și transporturilor de produse naționale în străinătate;
3. obiectivul urmărit prin această impunere intră sub incidența domeniului referitor la politica transporturilor, iar efectul discriminatoriu al acesteia ar fi putut fi evitat numai prin cheltuieli administrative considerabile și s-a manifestat numai între 1969 și 1971;

18 întrucât ar trebui să se răspundă concomitent la aceste întrebări;

19 articolul 95 trebuie să asigure că aplicarea unor impuneri interne într-un stat membru nu afectează produsele provenite din celelalte state membre, prin impuneri superioare celor care se aplică produselor naționale similare de pe piața națională;

prin urmare, este lipsit de importanță dacă taxa este, de asemenea, percepută în aceleași condiții, pentru produsele naționale care sunt exportate și pentru produsele importate;

20 întrucât se încalcă articolul 95 alineatul (1), în cazul în care impunerea pe produsul importat și cea aplicată produsului național similar este calculată în mod diferit, ceea ce duce, numai în anumite cazuri, la o impunere superioară celei pentru produsul importat;

21 există o impunere superioară pentru produsul importat, în cazul în care condițiile în care transportatorul este supus impunerii sunt diferite pentru transporturile internaționale și transporturile strict naționale, astfel încât, în situații similare, produsul care circulă în interiorul statului nu face obiectul taxei, în timp ce produsul importat este impozitat;

într-adevăr, pentru a compara, în scopul aplicării articolului 95, taxa pentru produsul care circulă în interiorul statului cu cea pentru produsul importat, trebuie să se țină seama nu numai de baza de calcul al taxei, ci și de avantajele sau exceptările pe care le implică fiecare impunere;

pentru ca impunerea să fie superioară celei pentru produsul importat, este suficient, în anumite situații, ca produsul național să poată fi transportat fără a fi impozitat pentru aceeași distanță parcursă în interiorul unui stat membru, în timp ce produsul importat face obiectul impozitării numai pentru că a trecut granița statului respectiv;

în acest scop, este de competența instanței naționale să realizeze o comparație a situațiilor care pot să apară în fiecare din aceste cazuri;

22 Întrucât informațiile furnizate de instanța națională demonstrează că uneori poate să apară un obstacol real în calea liberei circulații a mărfurilor prin aplicarea unor condiții diferite în ceea ce privește impunerea taxei, atât pentru transportatorii internaționali, cât și pentru transportatorii naționali;

caracterul minor și incidental al obstacolului creat de o taxă națională și faptul că acesta n-a putut fi evitat, în practică, decât prin eliminarea taxei nu sunt suficiente pentru a elimina aplicarea articolului 95 din tratat;

titlul IV din a doua parte a tratatului privind politica comună în domeniul transporturilor oferă statelor membre posibilitatea de a rezolva problemele legate de concurența dintre mijloacele de transport, fără a aduce, cu toate acestea, atingere liberei circulații a mărfurilor;

absența unei astfel de politici nu poate, cu toate acestea, să justifice o derogare de la articolul 95 din tratat;

Cu privire la cheltuielile de judecată

Întrucât cheltuielile efectuate de către Guvernul Republicii Federale Germania și de către Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări;

întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura din fața instanței naționale, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările care i-au fost adresate de către Finanzgericht Baden – Württemberg, prin Ordonanța din 17 decembrie 1975, hotărăște:

1) Prin impunerea „care se aplică indirect produselor” în sensul articolului 95 din Tratatul CEE se înțelege, de asemenea, și o taxă care este percepută pentru transporturile rutiere internaționale de mărfuri, în funcție de distanța parcursă pe teritoriul național și de greutatea mărfurilor în cauză;

2) Întrucât articolul 95 trebuie să asigure că aplicarea unor impozite interne într-un stat membru nu afectează aplicarea asupra produselor provenite din alte state membre a unor impozite superioare, celor care se aplică produselor naționale similare de pe piața națională, este lipsit de importanță faptul că taxa este percepută, de asemenea, în

aceleași condiții pentru produsele naționale care sunt exportate și pentru produsele importate;

3) Pentru a compara, în scopul aplicării articolului 95, taxa pe produsul care circulă în interiorul statului cu cea pe produsul importat, trebuie să se țină seama nu numai de baza de calcul a taxei, ci și de avantajele sau exceptările pe care le implică fiecare impunere;

4) Caracterul minor și incidental al obstacolului creat de o taxă națională și faptul că acesta nu a putut fi evitat în practică decât prin anularea taxei nu sunt suficiente pentru a împiedica aplicarea articolului 95 din tratat.

	Kutscher	Pescatore	Mertens de Wilmars
Sørensen	Mackenzie Stuart	O'Keefe	Touffait

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 16 februarie 1977.

Grefier

A. Van Houtte

Președinte

H. Kutscher